

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

7. Quot annos natus regnare cœperit Salomon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

ante suum obitum annis delirasse. Bene addit Toftatus ad eam gratiam peruenire homines profuse libidinis, qualis Salomon fuisse videtur, nisi 40. annos post parentem regno & vita potitus est, ut sacra res & discretè tradunt non modò neoterici, sed & prisca auctores, ut Chronico, S. Hieronymus epist. ad Vitalem, Sulpitius, Q. Iulius Helianus Archiepisc. Tolet. Nicephorus Constant. Chronicon Alexandrinus Scotus, Herman. Contractus, Freculphus &c. cum hac de re scribunt.

QVÆSTIO VII.

Quot annos natus regnare cœperit Salomon

Quidam putant
12. annos

1. **R** Abbi Salomon, & alij Hebræi apud Lyranum 3. Reg. 11. v. 42. monem duodennem ad regni gubernacula euectum: quod obitum Kimhi collimasse videtur cum dixit Salomonem decennem & filium suscepisse ut refert Pineda lib. 3. cap. 2. Quem annorum numerum pauci ex antiquis referunt, ut S. Ignatius epist. ad Magnesianos, Clement. lib. 2. Const. Apost. cap. 1. S. Hieronymus in cap. 3. Hæc, ubi de Salomone decim, inquit, erat annorum, quando suscepit imperium: Eupolemus apud Euseb. lib. 9. de præp. Euang. cap. 4. hanc sententiam ex parte secutus tradit Salomonem annos 13. natum, Templum ædificasse. Sic ante regnum fuisse regnum, cumque annos 40. regnauerit, totius vitæ suæ spatium non vitæ regni Isidorus de vita & morte SS. cap. 3. 7. Cedrenus, Zonaras, Salomonem regium vocato non nisi 12. ætatis annos tribuunt.

Quidam non
ante an-
num 20.

2. Alij negant Salomonem prius regem fuisse constitutum, quantum citius annos ætatis haberet. Ita Lyranus loco citato, Abulen. 3. Reg. Barradius tomo 1. lib. 5. cap. 10. Gordonus in Chronologia, Euseb. sui 24. annorum fuisse putant Tornielus & Paludanus: nec abnuntiant qui anno Periodi Jul. 3698. notat Salomonem à parente successorem factum, cum esset 23. annos natus: anno vero sequenti Davidis excellentissimum annum Salomonis incuntem signat, Sallianus an. m. 3020. numerum eum anno ætatis suæ 21. ineunte regnandi initium fecisse.

Vino Da-
uide Rex
factus est.

3. Hic aduertendum est, Salomonem vino adhuc parente alio regnasse ut patet 3. Reg. 1. præsertim à vers. 38. nam inuictò Salomone Proceres Dauidi de filij successione gratularètur, *Benediculus Domini Deus inquit Dauid, qui dedit hodie sedentem in solio meo, videntibus oculis meis.* Quæ gratulatio facta est, Adonia, qui regnum affectauerat, in eisdem diebus: at verò antequam hic regium thronum inuaderet, & Salomonem auguraretur, David iureiurando interposito, Salomonem sibi successorem signauerat, ut clarè colligitur ex 3. Reg. 1. v. 13. & 30.

4. Salomon autem sine dubio, duodecim annorum ætatem iam excessisse quando sub Davidis mortem regni administrationem suscepit. Alias enim post vltra 12. annos vixisset, nec ad ætatem senilem peruenisset, de qua 3. Reg. 11. v. 4. Cumque iam senex esset, deprauatum est cor eius per mulieres. Qua in deprauatione cum aliquam diu forduisse, idola coluisse, fana idolis erexisse, indicio sunt ea, quæ hoc cap. 11. memoria prodita sunt. Huc accedit quod Roboam Salomonis filius, cum parenti in regno *suberos* succederet, fuerit 41. annorum. 3. Reg. 14. v. 21. Salomon autem 40. annos regnauerit. Vno igitur anno filium antea deperit, quam regnū, ac proinde si regnum anno ætatis 12. adijt: filium vnde decimo suscepit, vxorem decimo duxerat, quæ paradoxa videntur. Respondent nonnulli, id minime absurdum videri, nam in simili penè ætate, inquit, *Abas genuit Ezechiam.* Caspar Sanctius 3. Reg. 3. refert suo tempore, à puero quodam, qui decimum annum necdum excellerat, nutricem concepsisse. Et S. Hieronymus tomo 3. epist. 132. ad Vitalem eiusdem ferè modi historiam fertur. Verum quod ad Ezechiam attinet, infra ostendam, non esse causam, cur eam periculo decenni genitum putemus, idque ex mente S. Hieronymi, quæ speculative diuinæ providentiæ rationem in illa nutrice agnoscit. Ut verò Salomonis decennis, aut vadecennis vxorem ducat, detque operam liberis, mihi non videtur inauditum est.

5. Communis etiam opinio fert, Salomonem sub idem ferè tempus natum fuisse, quo Thamar oppressa fuit: iade verò biennium efflaxit, donec Amnon interficeretur, quo interempto Absalom triennio exulauit, qui postliminio Ierusalem reuersus duos annos conspectu parentis caruit post aliud biennium, vel potius quadriennium Absalom paternum regnum inuasit, & petijt. Inde facta est factio Seba filij Bochri, tum fames trium annorum, varia bella, lustrum populi, quod nouem menses, & 20. dies tenuit, robusto adhuc Dauide, quantum ex sacrae historię contextu perspicitur, aliaq; sunt à Dauide gesta, ex quibus clare intelligimus Salomonem moriente Dauide annum ætatis suæ duodecimum longè excessisse. Denique 3. Reg. 2. v. 6. & 9. David vocat Salomonem *virum sapientem*, quod in puerum duodennem non quadrat.

6. Obijci solet illud Salomonis 3. Reg. 3. v. 7. *Ego sum puer paruulus, & igno-
raui ingressum & introitum meum.* Et 1. Paralip. 22. David ait Salomonem esse *paruulum & delicatum.* Sed hæc communi sententiæ non obstant: ita enim Salomon tunc parvus dicebatur, vt etiam vir sapiens audiret. Puer igitur erat, non ætate non scientia speculatiua, sed rerum usu. Erat Reipublicæ gubernandæ inexpertus, delicatæ educationi assuetus. Quod declarat Abulen-
sis dicitur ait Salomonem dici puerum respectu infinitæ penè multitudinis, quam regendam suscepit, quia sicut puer paruulum non potest seipsum regere: ita Salomon

1118

Moriente
Dauide e-
rat plus-
quam 12.
annorum.

P.
Filippi

Chronologia
Testamenti

IV

17

Quando
natus Sa-
lomon.

Qui Salo-
mon Rex
paruulus
dicatur.

non poterat regere illum populum propter defectum discretionis, subaudi quod

Nec audi
ex S. Hiero-
nymo.

7. Ad huius nodi, quem versamus, solutionem spectant quædam
nymphus ad Vitalem scribit: Ad summam, inquit, illud dici potest, quod in regno
Salomon cum duodecim esset annorum, solium patris obtinuerit, & postea, quia
reliquit incertum, vixit David regnante iam filio aliquot annos, qui sibi, & non
ni imputentur: mortuo autem patre, post filius regnavit annis 40. quos sibi
gnavit, atque ita & initium regni Salomonis, & tempus quo solus ipse regnavit
demonstratum. Nec tamen omnes annos vite illius, quinquaginta tantum & non
norum circulis contineri. S. Hieronymi sententiam sequitur Marianus
disertè monet, annos quibus Salomon cum patre regnavit imputari
40. vero soli Salomoni. Ab his paululum discedit Abulensis 3. Reg.
opinatur Salomonem fuisse 15. aut 16. annorum, quando à Patre
constitutus, quando verò accepit sapientiam, viginti aut plurium annorum.

Duo regni
Davidis
initia.

8. Hisce consideratis non video quibus argumentis eorum opinio
qui possit, qui duo regnandi initia vivo adhuc Davide Salomoni
alterum sub mortem Davidis, quod ab omnibus admittendum
num. 3. notabam, alterum aliquanto tempore alius quando ex antiqua
pinione, Salomon 12. aut 15. annorum erat, antequam Adonias regnum
staret. Quo spectant illa verba Nathan Prophetæ ad Bethsabee matrem
monis: Vade & ingredere ad regem David & dic ei. Nonne tu Domine, mihi
mihî ancilla tue, dicens: Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedam
quare ergo regnat Adonias? 3. Reg. 1. v. 13. Et Bethsabee ad Davidem: Domine
iurasti per Dominum Deum tuum ancilla tue, dicens: Salomon filius tuus regnabit
ibid. vers. 17. Quare non est improbabile Davidem sedata ea tempore
Seba filius Bochri excitaverat, successorem sibi designasse Salomonem
designationem iuramento confirmasse. Quod etsi certò affirmare non
malim tamen admittere, quam priscorum de Salomone rege duo decem
nes omni ex parte falsas asserere.

III. REGVM. XIV. v. 20.

Ieroboam
regnavit an-
nos 21. soli-
dos.

Des autem quibus regnavit Ieroboam viginti duo anni sunt. Hos annos
completos vnanimi auctorum sententia constat, & Scriptura
boam enim regnavit annos 17. tum Abiam 3. Inde Afa anno vigesimo
mi regni Iudaici gubernacula accepit. 3. Reg. 15. v. 15. Anno vero 21. Afa
Ieroboamo successit, anno vtiq; vicessimo secundo Ieroboami non regnavit
currente, vt pleriq; disertè notât. Quo fit vt Ieroboamo non nisi 21. annos
nologici adscribantur. Ita Torniiellus, Salius, Petavius, Paludanus, &
Fastos Siculos, & nonnullos alios, qui 22. annos completos Ieroboamo
merant.

Verf. 21.

Primo Roboam filius Salomonis regnavit in Iuda. Quadragesima & vnus anni erat cum regnauisset decem & septem annis regnavit in Ierusalem.

QVÆSTIO VIII.

De annis Roboam regis Iuda.

Hi anni 41. ætatis, & 17. regni Roboam sine varietate habentur in Latino, Hebræo, Græco, non solum hoc loco, sed etiam 2. Paralip. 12. v. 13.

Roboamo regnat annos 17.

Vnde palam fit, errorem esse apud Sulpitium lib. 1. sacræ hist. vbi dicitur defuncto Salomone anno imperij quadragesimo Roboam anno ætatis sexto & decimo regnum patrium tenere cœpisse: siue Sulpitius in Codices erroneo incidit, siue ex scribentis vitio XVI. pro XLI. positum fuerit. Pari modo corrigendus est Lucifer Calaritanus, qui sub initium libri de regibus Apostatarum, cum dixisset Roboam in regno 20. annis vixisse, sacram Scripturam sic referre. Regnavit eius filius Ieroboam in Ierusalem, & erat sedecim annorum cum regnaret. & regnavit annis regnavit. Idem esto de alijs iudicium, si ab editione vulgata discedere videantur.

1. Hic temporis ordo non obseruatur: mors enim Ieroboami de qua præcedens meminit versiculus aliquot annis Roboami obitum secuta est, vt patet 3. Reg. 17. vbi anno decimo octauo Ieroboami, Abias mortuo Roboamo, in Iuda regnasse scribitur, & post Abiam Afa anno vigesimo Ieroboami. Sacerdotem autem historicus occasione eorum, quæ ab initio huius capitis vsque ad vers. 18. narrauerat, annos regni Ieroboam eiusq; mortem perstrinxit, tum vsque ad finem capitis, ea quæ ad Roboam spectabat pertexuit.

2. Idonea causa nulla apparet cur duo regnandi initia Roboamo assignari debeant, quasi 40. annos cum Salomone, moribus iam corrupto regnauerit, & post sublati solus alios 17. annos ad regni gubernacula sederit. Nam in primis Salomon non 80. sed 40. annis imperasse, antea probatum est. Deinde hoc modo Roboam natus esset anno ætatis Salomonis 54. aut 60. vt volunt aduersarij: mirum autem esset, si ante eam ætatem regni successorem non genuisset. Addit Toftatus 3. Reg. 2. q. 14. viuente Salomone Roboamum regem non fuisse, quia extincto Salomone populus dicitur congregatus in Sichem ad Roboamum regem constituendum. 3. Reg. 12. v. 1. Ergo inquit videtur, quod antea non regnauerat. Quæ ratio probabilis est; non certa. Potuerit enim Roboam rex Salomone adhuc viuo designatus fuisse, ac idcirco forte tam arroganter responderit, populo graue tributorum onus deprecanti, & alia ex parte 10. tribus perispecta Roboami impotentia regnum ei confirmare noluerit. Denique si

Initium regni vni cum habuit.

Quæst. Chron. P. 2.

q

ali.

P. filippi

Chronologia Testamenti

IV

17